

УСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ ДО КИЄВА, або ЧАС ПОВЕРНЕННЯ БОРГІВ НАСТАВ

Олег ВАСИЛИШИН, кандидат філологічних наук

До Києва дорога є не близькою. Тож скільки можна за п'ять годин наговоритись, щоб водій не заснув і мав ясний погляд на дорогу! А на заваді дощова погода, яка ніби хоче нас схилити до засинання, а ми вперто кидаємо око за вікна легківки, намагаючись впливати такі чарівні принади цієї напрочуд теплої і лагідної осені.

На житомирській об'їзній дорозі дощ вщуває. Талановита рука осені розкидала по обидва боки дороги жовто-багряні шати, від яких на серці стає якось по-особливому тепло й затишно.

Уже на в'їзді до столиці вишикується в кілька рядів автомобільний транспорт і приїхати вчасно до запланованих нами інституцій через численні корки не можливо.

Тож залишаємо нашого водія ремонтувати «тормозні трубки», а самі (ректор і автор цих нотаток) йдемо до станції метро «Шулявська», щоб дістатися до центру Києва, який своїм шумом нагадує летовище. Дивна річ ця підземка: якихось 15 хвилин — і ми на станції метро «Хрещатик». Переходимо до «Майдану Незалежності». Ось і знаменита площа, на якій зовсім недавно лунали постріли, а нині й сліду вже не залишилось після тих героїчних майданівських ночей, хіба що висічені у деяких місцях плити примушують здригатись наші серця. Над нами — дух Небесної сотні.

На виході з підземки цілком випадково зустрічаємо нашого земляка Олександра Сагана, до речі, доктора релігієзнавства, який теж радий зустрічі з нами.

Через кілька хвилин ми уже на знаменитій вулиці, яку зафіксували усі телеканали світу за поступ Революції гідності. Недарма кажуть, що зустріч із чоловіком обов'язково сулить удачу. Біля книгарні «Наукова думка» бачимо двох співрозмовників. У одному з них впізнаємо академіка Миколу Григоровича Жулинського, який, побачивши нас, посміхається, тисне нам руку й обіймає тепло.

Через якусь мить наша делегація отримує запрошення увійти в директорський кабінет, який більше нагадує музей, аніж адміністративну кімнату. Зліва у кутку на дивані — ціла гора різноманітної літератури, а особливо про Тараса Шевченка. Та воно й не дивно, оскільки інститут носить ім'я речника нашої нації. Особлива гордість керівника — п'ятитомна Шевченківська енциклопедія, яку, до речі, також було подаровано й бібліотеці нашого закладу освіти.

На центральній стіні — художнє полотно з портретом Кобзаря, а поряд кольорові

світлини про перебування у Києві забутого Папи Римського (Павла VI) (на світліні Микола Жулинський з радістю зустрічає такого високого і поважного гостя).

А робочий стіл академіка завалений книгами, рукописами, листами... Яких тільки символів там немає! До розмови долучається ректор академії, професор Ломакович Афанасій, заступник директора інституту Микола

Сулима, якому також від імені нашої академії вручаємо знамениту «Кременецьку граматику» із газетою «Діалог». Мета нашого приїзду до такої установи науковцям цілком зрозуміла. Йдеться про угоди співпраці між Інститутом літератури і Академією, яку радо озвучують її очільники. Тим паче, що ювілейна дата — 200 років із часу заснування Кременецького ліцею — багато до чого зобов'язує.

Учасники діалогу домовляються про конкретні кроки до ювілею. Раптом — телефонний дзвінок від І. Фарини, який з радістю повідомляє про надруковану рецензію на книгу Миколи Жулинського «Акордеон» у газеті «Літературна Україна». Тим часом помічаємо на порозі кабінету щойно прибулого гоголезнавця П.В. Михеда, який щедро вручає книги, авторами яких є працівники його відділу.

Цього разу свою гостиність демонстрували й працівники бібліотеки, подарувавши нам цілу низку книг останніх років.

У коридорі несподівано зустрічаємо нашу землячку з Тербовлі, доктора філологічних наук Лесю Генералюк, яка також обіцяє подарувати нам свої наукові здобутки. На завершення діалогу робимо колективну світлинку на згадку про наші наміри співпраці.

Не можемо не сказати й про те, що Київський національний університет ім. Тараса Шевченка останніми роками все частіше згадує у своїх ювілейних виданнях про кременецькі корені свого заснування. Тож зустрічі з відомими вченими цього вузу теж не були випадковими. Скажімо, особливо нас вразив і здивував своєю науковою активністю і продуктивністю доктор філологічних наук, професор Ростислав Радишевський. Лише останнім часом з-під пера вченого-полоніста вийшла книга про Тимка Падурю. У нього до Тернопільщини особливий сентимент, адже науковці у Польщі — вихідці з наших теренів — стали предметом його наукових досліджень. До речі, остання конференція засвідчила велику зацікавленість науковців України до проблем українсько-польського літературного пограниччя.

Пощастило нам також вітати у цей день і доктора філологічних наук, професора А.К.Мойсієнка, який не цурається давати поради, а також і свої наукові й художні книги членам нашої кафедри. Через газету «Замок» він низько кланявся відомому вченому Іванові Вихованцеві, який через певні життєві обставини мешкає нині у с. Колосова Кременецького району.

Напевно, найбільший успіх нашої поїздки у тому, що академію прийнято в асоціацію закладів освіти, що дасть можливість інтегруватися в широкий простір для її стабільності й повноцінного існування. Тим паче, що перші кроки такої співпраці вже зроблено. Наші колеги Д.Чик та Н. Савелюк захистили свої докторські дисертації саме в тих історичних стінах. Можливо сам цей факт стане першим поштовхом до історичної справедливості про повернення сивочолому Кременцю таких давніх боргів.

Тут певний оптимізм вселяє і зустріч із першим проректором В. Бугровим (вихідцем із Тернопільщини), який радо погодився сприяти нашій академії у всіх добрих намірах.

У час, коли освітня галузь переживає нелегкі часи, свою роль у поверненні доброго імені Кременця як освітнього осередку міг би відіграти й Київський національний університет ім.Тараса Шевченка, взявши нашу академію під свою опіку.

У ГАРМОНІЇ ЗІ СВІТОМ

Наші найщиріші вітання зі світлим ювілеєм — професору кафедри біології, екології та методики їх викладання нашої академії, доктору біологічних наук Миколі Ільєнку, який цієї осені впевнено ступив за свій 80-річний життєвий рубіж.

Народився Микола Микитович Ільєнко 4 листопада 1938 року у с.Смолотичі Пирятинського району Полтавської області. Випускник Мироцького ветеринарного технікуму, Української сільськогосподарської академії, аспірантури при Інституті зоології Академії наук УРСР.

1968 року захистив наукову дисертацію «Порівняльно-анатомічний і функціональний аналіз іннервації капсули зап'ясткового суглоба деяких ссавців» на здобуття наукового ступеня кандидата біологічних наук, а в 1996 році — докторську дисертацію на тему «Порівняльна морфологія нервової системи суглобів грудної кінцівки ссавців».

Починав свій трудовий шлях ветеринарним лікарем Дубнівського звірогосподарства Рівненської області. Пізніше працював на посаді молодшого, згодом — старшого наукового співробітника Інституту зоології Академії наук УРСР, доцента, а згодом — професора кафедри зоології Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, виконував обов'язки заступника декана з наукової роботи біологічного факультету. Був професором кафедри соціальної роботи в Університеті «Україна», очолював кафедру біології та методик викладання Кременецького гуманітарно-педагогічного інституту ім. Тараса Шевченка.

Педагогічну діяльність Микола Ільєнко вдало поєднував із науковою: співпрацював із морфологами кафедри анатомії Брнеського університету (Чехословаччина). 1995 р. науковець отримав звання професора Соросівської асоціації, а в 2001-му — звання професора. У колі його наукових інтересів — порівняльно-анатомічні дослідження хребетних, особливості та значення біологічної і соціальної адаптивності людини, сучасні аспекти методики викладання анатомії і фізіології людини, доцільність впровадження нової навчальної дисципліни «Біологічна і соціальна адаптивність людини», принципи соціальної реабілітації людей з особливими потребами.

За плідну роботу М. Ільєнко нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2004), Знаком «Петро Могила» (2008). У 2008 році йому присвоєно звання «Кращий викладач-науковець Університету «Україна» 2007/2008 н.р.» у номінації «Кращий викладач — керівник НДРС».

У науковому доробку Ільєнка М.М. — монографія, численні навчальні посібники, методичні розробки, понад 120 наукових статей. Під його керівництвом було захищено 5 кандидатських дисертацій.

Серед найважливіших праць науковця-ювіляра — «Рецепторы суставов грудных конечностей в млекопитающих (морфо-функциональный анализ)» (1978), «Теріологія: Навчальний посібник для студентів вузів» (2003), «Анатомія людини // Навчальний посібник для студентів (2007), «Порівняльна анатомія хребетних: Навчальний посібник», (2002), «Популярная энтомология: Учебн. пособие для студентов ун-тов» (1994), «Жирорасстворимые витамины в жизни человека: Учебн. пособие для студ ун-тов», (1995), «Словник українсько-російсько-англійсько-німецько-французький з екології» (1995), «Морфологічні дослідження на кафедрі зоології Київського університету за період 1834-2004 р.» (2004), «До питання щодо особливостей та механізмів біологічної і соціальної адаптивності людини» (2007), «Порівняльно-анатомічні дослідження хребетних на кафедрі зоології» (2004), «До методики викладання анатомії і фізіології людини» (2005).

Зичимо нашому ювіляру міцного здоров'я, радості від улюбленої діяльності, любові, шани та поваги від колег і вихованців, а також підтримувати цю дивовижну гармонію зі світом, що дається лише таким вираженням, сумлінням, чуйним і добрим людям. Божого благословення, милосердя і підтримки Вам на многії літа!

КРЕМЕНЕЦЬКА ОБЛАСНА ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

відповідно до Закону України «Про вищу освіту»
ОГОЛОШУЄ КОНКУРС
на заміщення вакантних посад:

1. Кафедра української філології та суспільних дисциплін: професора кафедри — 1 (доктор наук, професор)
2. Кафедра іноземних мов та методики їх викладання: доцента кафедри — 1 (кандидат наук, доцент) асистента — 1
3. Кафедра теорії і методики трудового навчання та технологій: доцента кафедри — 1 (кандидат наук, доцент)
4. Кафедра біології, екології та методики їх викладання: доцента кафедри — 1 (кандидат наук, доцент)
5. Кафедра теорії і методики дошкільної та початкової освіти: старшого викладача — 2 (кандидат наук)
6. Кафедра мистецьких дисциплін та методик їх викладання: старшого викладача — 2 (кандидат наук)

Перелік документів, які подають на ім'я ректора академії: заява, список наукових праць і винаходів; документи, які підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва, інші передбачені законодавством України документи); письмовий звіт за попередній період про наукову, навчальну, методичну, організаційну роботу.

Претенденти, які не працюють в академії, крім заяви, подають особовий листок з обліку кадрів (засвідчений за попереднім місцем роботи); 2 фотокартки розміром 4х6 см, автобіографію; копії документів про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, засвідчені в установленому порядку; копію паспорта громадянина України (стор. 1, 2 і 11); копію трудової книжки, засвідчену кадровою службою за основним місцем роботи із зазначенням дати засвідчення; список наукових праць і винаходів та інші документи, які свідчать про професійні якості претендента.

Термін подання документів на участь у конкурсі — 30 днів від дня опублікування оголошення у пресі (газета «Замок») та на офіційному веб-сайті навчального закладу.

Документи подаються у відділ кадрів академії за адресою: вул. Ліцейна, 1, м. Кременець, 47003.

Телефон для довідок: (03546) 2-19-91, 2-24-15.